

Prepoznavanje otrokovega sveta prek njegovega likovnega izdelka

“Lej, kaj sm ti narisu!”

VANJA HUZJAN, filozofinja, etnologinja ter vzgojiteljica, in **SINIŠA BOROVIČANIN**, pedagog, sociolog ter vzgojitelj, sta par, ki se že desetletje in več posveča vprašanju vzgoje, torej razmerja med odraslim in otrokom. Njuno raziskovalno področje obsega teorijo in prakso z diahronega in sinhronega vidika, vedno podprto s psihoanalitičnimi koncepti. Kot par ali posamič svetujeta staršem ob vzgojnih zagatah, ki jih imajo s predšolskimi otroki, ali pa obiščeta Krizni center za otroke Palčica, kjer poizkušata osebe pripraviti na potrebe zanemarjenih in zlorabljenih predšolskih otrok. Pri svetovanju se osredinjata na otrokov govor in igro, predvsem pa na njegovo likovno snovanje, kjer je poleg ustvarjalnosti v ospredju tudi otrokova sporočilnost.

Izobraževalno srečanje za vaš kolektiv:

1. del (2 pedagoški uri)

Uvodni del z delavnico: pomen otroškega likovnega snovanja

- Uvodni del, v katerem boste spoznali razliko med resničnostjo otroka in resničnostjo odraslega. Svet odraslega in otroka se srečata ob vrtčevskih rutinskih in ustvarjalnih (igralnih) dejavnostih, kamor predavatelja umestita otroški likovni izdelek, njegov pomen in interpretacijo (45 min)
- Interpretacija primerov otroških likovnih izdelkov (45 min)

2. del (2 pedagoški uri)

Delavnica v skupinah in interpretacija posameznih del

- Delo v skupinah – slikovno ustvarjanje zgodbe (30 min)
- Interpretacija posamičnih zgodb oz. likovnih izdelkov (60 min)

V štirih pedagoških urah bodo udeleženci na praktičnih primerih spoznali:

- kako se razlikujeta otrokova resničnost in resničnost odraslega (egocentričnost, doživljanje časa, relativna šibkost sekundarnega procesa mišljenja, nezrelost otrokovega spolnega aparata);
- kakšne posledice ima to razlikovanje v odnosu odraslega do otroka (nerazumevanje otrokovega sveta, krnjenje njegovega dostojanstva);
- kako lahko interpretacija otroškega likovnega izdelka pomaga pri približevanju obeh svetov (služi kot sredstvo spoznavanja otrokove resničnosti in je hkrati vaja empatije odraslega);
- pozitivne posledice približevanja za odraslega (ozaveščanje predsodkov, odpiranje obzorja, lažje vzgojno delo v skupini, manj vznemirjenja in izčrpanosti);
- pozitivne posledice za otroka (globlje zaupanje vase, v odraslega in ustanovo).